

خطرات سازش رژیم امارات و بحرین با رژیم صهیونیستی برای منطقه و جمهوری اسلامی ایران^۱

بحرین و امارات هیچ زمانی تهدیدی علیه رژیم صهیونیستی نبوده‌اند. در هیچ جنگی در طول ۷۲ سال اشغالگری صهیونیست‌ها حضور نداشتند. همچون مصر بخشی از سرزمینشان در اشغال رژیم اسرائیل نبود که بخواهند با رسمیت شناختن این رژیم، خاک خود را پس گیرند. هیچ کدام از دو کشور تا کنون داعیه ناسیونالیسم عربی نداشته‌اند که بخواهند از این منظر و با دید ملی‌گرایی عربی به دنبال احقاق حقوق فلسطینی‌ها باشند.

امارات و بحرین به علت شرایط جغرافیایی که دارند و تهدیدی که به زعم خویش از سوی ایران حس می‌کنند و از سوی دیگر به علت نداشتن عمق جغرافیایی که در دسته ریزکشورها جای می‌گیرند، همواره به دنبال تضمین امنیت خویش بوده‌اند. حضور ناوگان دریایی و پایگاههای نظامی آمریکایی و پیش از آن در دهه هفتاد قرن بیستم به قبل که تحت حمایت همه جانبه انگلیس قرار داشتند، مؤید این است.

با این مقدمه، باید گفت که توافق بحرین و امارات با رژیم صهیونیستی را نه «توافقی برای صلح» بلکه «پیمانی برای جنگ» باید نامید.

در ادامه به صورت مختصر و تیتروار به خطراتی که این توافق بر منطقه و به خصوص جمهوری اسلامی ایران دارد در دو بخش راهبردی و تاکتیکی دارد، می‌پردازیم:

خطرات راهبردی

۱- رژیم صهیونیستی و دولت آمریکا با این توافق به دنبال تشکیل یک محور منسجم و هماهنگ ضد ایرانی در منطقه هستند. اگر پیش از این چنین محوری وجود داشت، از این پس بدون مخفی‌کاری و با پتانسیل بالایی به دنبال تقویت این محور با افزایش همکاری‌های امنیتی و نظامی خواهند بود و چه بسا در سال‌های آتی نظاره‌گر رزمایش‌های مشترک و حضور ناوگان دریایی صهیونیست‌ها از جمله زیردریایی‌های هسته‌ای آن‌ها در خلیج فارس باشیم. همزمان در بُعد تبلیغاتی و گفتمان‌سازی خطر تقویت جریانی که تلاش دارد جمهوری اسلامی را به جای رژیم اسرائیل خطر بالقوه جهان عرب بنامد، وجود دارد.

^۱عباس درویش توانگر

۲- در سطح جهان عرب، دو دستگی پر رنگ‌تری میان دو محور حامی مسأله فلسطین و محور سازش ایجاد می‌شود و رژیم صهیونیستی با مستمسک قرار دادن این مسأله، دیگر خود را در مقابل کشورهای عربی نمی‌بیند، بلکه خود را در یک جناح در میان این کشورها جای می‌دهد و این نتیجه‌ای ندارد جز خطر دائمی شدن اشغالگری و غارت بی‌دغدغه زمین فلسطینیان

۳- تقویت خودکامگی و استبداد مرتجع عرب، از این رو که امارات داعیه‌دار مبارزه با اسلام سیاسی است و در هر کشوری که جریانی برای احقاق حقوق مردم شکل گیرد، امارات برای سرکوب اعتراضات حاضر است.

خطرات تاکتیکی

۱- حضور رژیم اسرائیل در خلیج فارس: هر رژیمی در طول تاریخ حضور در آب‌های خلیج فارس بعنوان گلوگاه انرژی جهان و تقویت صادرات و واردات را بعنوان یک هدف برای خود تعریف کرده است. حضور صهیونیست‌ها در راهبردی‌ترین منطقه آبی جمهوری اسلامی ایران، در کوتاه‌مدت و حتی میان‌مدت یک تهدید امنیتی مهم تلقی می‌شود.

۲- جاسوسی و خرابکاری: حضور رژیم صهیونیستی در نزدیکی تأسیسات نفتی، جزایر راهبردی و همچنین نیروگاه هسته‌ای بوشهر، بهترین فرصت را برای جاسوسی و خرابکاری برای این رژیم فراهم می‌آورد.

۳- رژیم صهیونیستی به دارا بودن نرم‌افزارهای جاسوسی برای سرکوب مخالفان شهره است. در حال حاضر نرم‌افزار جاسوسی پگاسوز ساخت شرکت اسرائیلی (NSO) در امارات در طیف وسیعی استفاده می‌شود. خطر استفاده از این نرم‌افزارها برای سرکوب بیشتر انقلابیون بحرین وجود دارد.